

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000

Letna inozemstvo » 25.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 23 (1656)

Gorica - četrtek, 4. junija 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Jubilej dveh koncilov

25. marca 1981 je papež Janez Pavel II. izdal posebno pismo, v katerem se spominja najprej 1600-letnice prvega carigrajskega koncila iz leta 381 in nato 1550-letnice efeškega koncila.

PRVI CARIGRAJSKI KONCIL

Carigrjski koncil leta 381 je bil drugi vesoljni cerkveni zbor. Dal nam je tako imenovano carigrjsko-nicejsko veroizpoved, ki jo molimo v mašni liturgiji. Posebna dediščina tega koncila je nauk o Svetem Duhu: »Verujem v Svetega Duha, Gospoda, ki oživilja, ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo, ki je govoril po prerokih.« Te besede naj bi bile v tem letu za našo vero in našo pobožnost se posebej pomembne. Povezujejo nas s Cerkvijo 4. stoletja v zvestobi evangeliju in apostolskemu sporočilu. Tako nam je prvi carigrjski cerkveni zbor izraz ene skupne vere Cerkev in vsega krščanstva.

Pri tem jubileju ne gre samo za spomin na obrazec vere, ki je v veljavi 16 stoletij, pač pa tudi za prizadevanje, da bi v razmišljanju in molitvi, s pomočjo duhovnega življenja in teologije ponavzročili ono skrivnostno moč, ki daje življenje, oni Dar, ki je oseba — Gospoda, ki oživilja — ono tretjo osebo presvete Trojice, ki ima pri njej svoj delež v veri posamezna duša in Cerkev kot celota. Tudi danes poživlja Sveti Duh Cerkev in jo nagiba k svetosti in ljubezni.

Sveti oče pravi, da jubilej carigrjskega koncila opozarja kristjane ob koncu drugega tisočletja, kako živa je bila v prvih stoletjih prvega tisočletja krščanska potreba, da bi v cerkvenih veroizpovedih pravilno razumeli in oznanjali nedoumljivo božjo skrivnost v njeni absolutni presežnosti, skrivnost Očeta, Sina in Svetega Duha. V tem jubilejnem letu se moramo Svetemu Duhu še posebej zahvaljevati, da je dal sredi mnogovrstnih nihanj Cerkvii to sposobnost, da svojo vero izraža v soglasju z »vso resnico«, čeprav v vsaki dobi na njej lasten način izražanja.

KONCIL V EFEZU

Efeški koncil stoji v senci I. carigrjskega, ima pa poseben pomen za našo vero in je zato prav, da se spominjamo tudi tega jubileja. Pri mašnem bogoslužju izpovedujemo: »In se je učlovečil po Svetem Duhu iz Marije Device in postal človek...« Efeški koncil je zato izrazilo kristološki, ko je definiral, da sta v Kristusu dve naravi, božja in človeška, in je tako še natančneje opredelil avtentični verski nauk nicejskega koncila v letu 325. Iz definicij tega koncila izhaja tudi verska resnica o Marijinem božjem materinstvu. Marija je v resnici Bogorodica-Theotokos. Slovesno so začeli ta koncil 22. junija 431 v stolnici božje Matere in škofje so ob iz-

hodu iz cerkve prav zaradi tega doživeli slovesen sprejem.

Zato je primerno, da proslavimo tudi mi ta jubilej tretjega cerkvenega zbora v zgodovini Cerkve in si v spomin priključimo bogati teološki in eklesiološki pomen. Devica Marija je tisto ustvarjeno bitje, ki je v moči presvete Trojice najtesneje povezana z delom odrešenja. Učlovečenje božje Besede se je izvršilo pod njenim srcem po Svetem Duhu. V njej je zasijala jutranja zarja novega človeštva, ki se je v Kristusu uresničilo sredi sveta, da bi dovršilo načrt zaveze z Bogom, ki je bila prelomljena s človekovo nepokorščino.

POMEN OBEH JUBILEJEV

Oba jubileja pa izzvenita v hvalnico Svetemu Duhu. Tako bo razvidno, kako sta ta dva jubileja, ki ju letos obhajamo, med sabo povezana v oznanjevanju in veroizpovedi Cerkve in tudi v veri kristjanov. To je vera v presveto Trojico: vera v Očeta, od katerega pride vsak dober dar (Jak I, 17), vera v Kristusa, Odrešenika človeka in vera v Svetega Duha; in v tej luči pa tudi češčenje božje Matere, »ki je pritrčila božji besedi in postala Jezusova mati. In ko je z vsem srcem in neovirano od kakršnega koli greha sprejela odrešitveno božjo voljo, je sama sebe kot božjo dekle popolnoma posvetila osebi in delu svojega Sina« in tako »je Bog ni uporabil zgolj kot pasivno orodje, temveč da je s svobodno vero in pokorščino sodelovala pri odrešenju človeštva« (C 56).

Gornje je le kratek povzetek papeževnega pisma, ki ima bogato vsebino in papež bi rad, da bi ta dva jubileja odmevala v sedanjih Cerkvii in v njej sprožila prenovitveni val v duhu II. vatikanskega koncila.

SLOVESNOSTI V RIMU

Zunanja slovesnost obeh jubilejev bo to nedeljo, na binkoštni praznik v Rimu. Papež Janez Pavel II. je za to priložnost povabil zastopnike vseh škofovskih konferenc. Dopoldne bodo v baziliki sv. Petra proslavljali prvi carigrjski koncil in posebej slavili Svetega Duha. Popoldne pa se bodo zbrali v baziliki sv. Marije Velike in se razen efeškega koncila spominjali tudi dogodka, ko je ob koncu 2. vatikanskega cerkvenega zbora Pavel VI. Marijo razglasil za Mater Cerkev.

Še vedno nemirna Uganda

Razmere v Ugandi se še niso uredile. Nedavno je eden škofov iz Ugande v privatnem pismu zapisal: »Naša dežela je še vedno v nemiru in nesrečna. Boli nas, ko vidimo, da tako prijazno in dobro ljudstvo trpi zaradi pomanjkanja javne varnosti in zaradi pomanjkanja najbolj osnovnih življenjskih potrebščin.«

Velika zgodovinska osebnost

Vsi so vedeli, da so kardinalu Štefanu Višinskemu ure štete. Smrtonosna bolezen na prebavnih organih ni dovoljevala nobenega upanja. Zato je ves poljski narod s krščansko vdanostjo sprejel vest, da je v jutranjih urah v četrtek 28. maja, na dan Gospodovega vnebohoda, veliki sin Cerkev in Poljske dobojeval svojo zadnjo bitko v življenju.

»Moje življenje,« je dejal svojim najbližjim letos 16. maja, »je bilo en sam veliki pteek vseh 35 let moje škofovske službe. In sem Bogu hvaležen za to.«

Višinski spada v vrsto tistih škofov, ki so bili v časih stalinizma preganjani, sramoteni, zaprti. Doživljal je usodo lvovskega metropolita Slipyja, praškega nadškofa Berana, madžarskega primasa Mindszentyja, zagrebškega nadškofa Stepinca. Le da mu je bilo dano videti sadove svojega dela in svojih žrtev. Ostali še čakajo na pravično sodbo zgodovine. Višinski pa je je bil deležen že ob svojem odhodu v večnost.

Pred odhodom v Varšavo na pogrebne svečanosti je kardinal Casaroli takole orisil lik velikega pokojnika: »Odhaša s pozorišča tega sveta velika zgodovinska osebnost tako za Cerkev kot za Poljsko. Kardinal Višinski se je moral soočiti s silnimi težavami, a se je znal vedno pravilno odločiti, ne da bi kdaj popustil od načel Cerkev. Večkrat je doživel oporenke zaradi svojih odločitev in ravnanj, a danes so vsi doma in po svetu soglasni, da je imel izreden čut za resničnost, v kateri je živel. Prav zato ga v teh dneh ne slavi samo poljsko ljudstvo, temveč tudi nosilci oblasti, ki priznavajo, da je bil velik domoljub.«

OČE NARODA

Toda pot do tega splošnega spoštovanja je bila vse prej kot lagodna. Bil je leta 1953 postavljen pred sodišče, obsojen in konfiniran v nekem samostanu. Ni doživel sicer Stepinčeve, Mindszentyjeve in Slipyjeve tragične usode, toda tudi on je bil razglašen za sovražnika ljudstva.

Bile so posebne okoliščine, v katerih se je znašel poljski narod, ki so ga privedle na sam vrh dogajanja. S tem, da je Gomulka, prej zaprt kot žrtev stalinistov, leta 1957 postal šef partije, je prišel na svobodo tudi Višinski. Postal je istočasno neizprosni bореc zoper ateizacijo Poljske, obenem pa branilec obstoječe oblasti. Zavedal se je, da bi vsak poskus, znebiti se delavskih vrstah, pozival k umirjenosti in treznosti. Tako je ravnal leta 1970, ko so se uprli delavci v delavnicah Ursus, tako lani, ko so se dvignili delavci v Gdansk. Upor leta 1970 je odplaval Gomulko, lani njegovega naslednika Gierka. Le kardinal Višinski je ostal na svojem mestu, vedno bolj spoštovan, občudovan in tudi poslušan. Postal je resnični oče naroda.

PLODOVITA ŽIVLJENSKA POT

Kardinal Višinski se je rodil 3. avgusta 1901. Letos poleti bi torej spolnil 80 let življenja. Duhovnik je postal leta 1924. Doktoriral je v cerkvenem pravu in socialnih vedah. Teološko se je izpopolnjeval v Belgiji in Franciji. Bil je profesor v bogoslovju, leta 1946 pa je postal škof v Lublinu, kjer je slavna katoliška univerza, edina v vzhodnih komunističnih državah. Dve leti nato umrje kardinal Hlond, primas Poljske. Nasledi ga Višinski. Leta 1953 ga imenuje papež Pij XII. za kardinala, toda Višinski ostane na Poljskem, ker se upravičeno boji, da bi pot v Rim po kardinalski klobuk lahko postala pot brez povratka. Šele ko je osvobojen, obišče Rim. Nato postanejo njegovi obiski v srce krščanstva nekaj rednega.

Največje zadoščenje doživi, ko njegov duhovni sin Karel Wojtyła postane rimski papež. In doživi še ure trepetu za njegovo življenje, ko zve že na smrtni postelji za atentat na trgu sv. Petra. S tega sveta ga odide z zavestjo, da je Bog Janeza Pavla II. ohranil pri življenju.

ZADNJE SLOVO

Pogrebne svečanosti za kardinalom Višinskim so bile v nedeljo 31. maja popoldne. Brezštevilna množica je preplavila Varšavo, da dá zadnje priznanje svojemu nespornemu voditelju. »Takega očeta, takega pastirja, takega primasa daje Bog narodu samo vsakih tisoč let,« stoji zapisano na transparentu na glavni ulici. In vsi, ki to berejo, s trditvijo v celoti soglašajo. Prav tako kot z besedami kardinala Casarolija, ki jih je izrekel ob pogrebu:

»Božja previdnost ga je pripravila za velika dela; njegova razumnost, njegova plemenita misel, njegov pogum, oblikovani v strogi šoli moralne discipline, so iz nje-

ga naredili junaka. Ze sodobniki so ga prišli med velikane Cerkev in domovine. Molimo, da se uresničita dve veliki ideji, ki sta prevevali njegovo življenje: Cerkev in Poljska!«

Varšavski škof Modzelewski pa je prebral na poljski televiziji nekaj odlomkov iz kardinalovega testamenta: »Vedno sem branil Cerkev proti načrtni ateizaciji, boril sem se zoper sovraštvo in nemoralo. Prihajajo novi časi, ki zahtevajo novih sil. Bog jih bo dal v primernem času. Vse sem dal Mariji in vem, da bo vedno njena navzočnost ostala živa na Poljskem. Poslušen sem volji nebeskega Očeta, ki mi je dal toliko let življenja, da sem mu služil, podrejam se volji božjega Sina, ki je edini večni duhovnik, sprejemam voljo Sv. Duha in po njem vse darujem Sv. Trojici. In sem poln zaupanja v Marijo, s katero sem se povezal v ječi v Stoczku (ko je bil konfiniran v samostanu, op. ur.). Vse prosim oproščenja, da nisem bil zmogel dobro izvršiti svojega poslanstva.«

Naravno je bilo, da se je velikega rojaka spomnil tudi sv. oče. V registriranem nagovoru na vernike, zbrane v nedeljo 31. maja na trgu sv. Petra je omenil, da bi se osebo udeležil pogreba, če ne bi bil Bog drugače odločil: »Bil je,« je dejal sv. oče, »ključ edinosti za Cerkev in Poljsko. Zadnji dan maja, Marijinega meseca, je bil pokopan on, ki je Marijo tako vneto častil kot Kraljico Poljske in Mater Cerkev.«

Slovenski večer v Padovi

Kot je bilo že v našem listu najavljeno, je bil v sredo 27. maja v Padovi večer, posvečen Slovincem v Italiji. Gotovo je prvič, da se v tem pomembnem kulturnem središču priredi študijski večer s to manjšinsko tematiko. Prireditelj je bilo kulturno društvo Lombardo-Veneto, ki ga vodi dr. Nino Agostinetti, sam velik poznavalec naše zgodovine in kulture. To društvo izdaja tudi lastno istoimensko revijo, ki je tudi že prinesla sestavke o Slovincih in v slovenščini. Za ta večer je tudi pisalo padovansko dnevno časopisje, med njimi znani listi kot Il Mattino di Padova, Il Resto del Carlino iz Bologne, beneški Il Gazzettino ter padovanski škofijski tednik La Difesa del Popolo, ki je že pred časom prinesel daljši zapis v zvezi s tem večerom.

Gosta večera sta bila prof. Andrej Bratuž in dr. Drago Štoka. Po pozdravu organizatorja dr. Agostinettija, ki je lepo poudaril nekaj značilnosti naše manjšine in že samo dejstvo, da je to prvi tak večer v Padovi, je najprej spregovoril prof. Bratuž. Njegovo poročilo je bilo kulturno zgodovinskega značaja in se je nanašalo na odnos Slovencev do Evrope in obratno.

V začetku je zlasti prikazal nekatere osamljene, a zelo vplivne glasove iz dobe nemške romantike (kot filozof Herder), ki so prvi nakazali Slovanom obetajočo bodočnost. Nato je iz italijanskega Risorgimenta povzel preroške besede Mazzinija o potrebi, da se italijanski svet obrne v priateljsem razmerju do slovanskega sveta in tako gradi boljši svet. Nato je govornik podčrtal nekatere svoje aspekte slovenske kulture na splošno in posebej v Italiji ter jih podkrepil s citati raznih naših primorskih pesnikov, od Kosovela do Gradnika. Prav tako je citiral lepe besede znane italijanskega slavista Salvinija, ki se v svojem izboru slovenske poezije naravnost čudi zgodovinski ohranitvi slovenskega naroda, ki je kljuboval vsem viharjem. Prof. Bratuž je zaključil s prepričanjem, da bo današnji slovenski svet — posebej zamejski — znal objektivno zajeti evropski utrip in tako tudi ob večjem razumevanju večinskega naroda gradil svojo bodočnost.

Dr. Drago Štoka je svoja izvajanja posvetil predvsem bolj političnemu delu in zlasti vlogi Slovenske skupnosti in njene mu boju za doseg globalnega zaščitnega zakona. Kot predgovornik, je tudi on začel svoja izvajanja s slovenskim pozdravom

(naj omenimo, da smo med publiko zabeležili tudi padovanske Slovenke). Dr. Štoka je najprej prikazal ustavne dolžnosti republike Italije do manjšin, nakar se je posebej zaustavil ob sedanjem stanju poti za zakonsko zaščito.

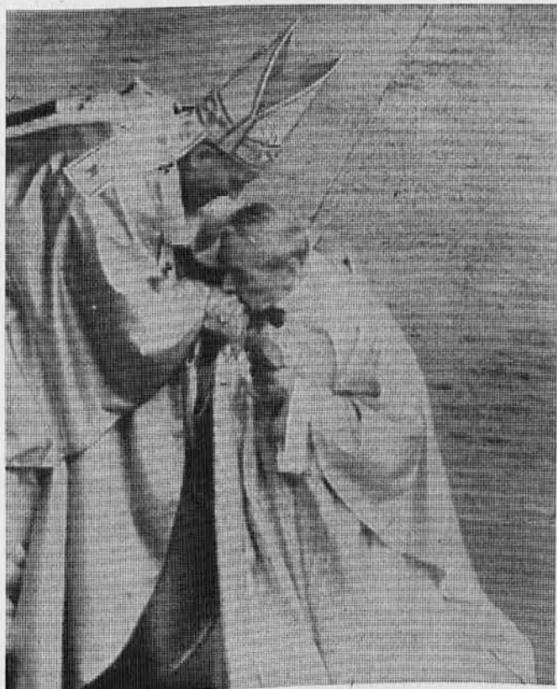
Naravno pa je, da se je predvsem pomudil ob zakonskem osnutku Slovenske skupnosti, ki ga je lanskega novembra senator Fontanari od PPT predložil v senatu. Govornik je citiral nekatere važnejše člene, npr. one v zvezi z rabo jezika ali z zahtevo po ohranitvi ozemeljske celovitosti. Izrazil je trdno prepričanje, da bo republika Italija dejansko le dokončno urenila slovensko vprašanje in da bi bodoči zakon odražal resnične težnje manjšine. Posebej je dr. Štoka še omenil veliko krivico, ki se dogaja Slovincem v videmski pokrajini, ki sploh nimajo ene svoje šole.

Po teh izvajanjih se je razvila debata, v katero so posegli razni poslušalci. Videti je bilo, da so nekateri kar precej seznanjeni s temi vprašanji, vsekakor pa sta ob poročilu tudi marsikomu še bolj osvetlili vsi tematiko.

Kulturni večer je bil v konferenčni dvorani znane mednarodne knjigarne Draghi-Randi v samem središču Padove, ki ima stalno na sporedu podobne kulturne in tudi znanstvene večere. Obisk je bil prav zadovoljiv, saj pri tem ni šlo za kako masovno prireditve, ampak za študijsko predavanje o morda malo znani temi. Na vsak način je večer zelo lepo uspel in prav organizatorjem gre zasluga za to, da se je v tem mestu, sedežu starodavne univerze, ki so jo obiskovali tudi mnogi naši rojaki tako v preteklosti kot še danes, slišal glas o naši narodni skupnosti in njenih osnovnih težnjah.

Aosta: srečanje manjšin

Ob koncu prejšnjega tedna je bil v Aosti na pobudo Union Valdotaïne sestanek strank glavnih manjšin severne Italije. Poleg francoske stranke so se srečanja udeležile še stranke Südtiroler Volkspartei, Movimento Autonomista Occitano in Slovenska skupnost, vabljeni pa sta bili tudi Partito sardo d'azione in Movimento Friuli. Na srečanju so se predstavniki omenjenih strank pogovarjali o novih možnih pobudah in to v želji, da bi se medmanjšinsko sodelovanje bolj pozivilo.

Kardinal Višinski poljublja prstan papežu Janezu Pavlu II. ob njegovem prihodu na Poljsko leta 1979

Skrb za duhovne poklice

Najbrž v zahodni Evropi ni več dežele, ki bi še imela semenišča po zamisli tridentinskega koncila in še popolnoma v starem duhu in po starem redu. Zadnjih 15 let je vzgoja v bogoslovnih semeniščih doživela zelo velike spremembe. Nekatere so bile nujne in koristne, druge bolj znamenje iskanja in poskusov, spet druge le izraz trenutnega položaja, krize in težav dosedanje vzgoje.

Rimske kongregacije, škofovske konference, posamezni škofje in ravnatelji ter spiritalni bogoslovnih semenišč že več let resno in zavzeto iščejo prave in za naš čas primerne oblike bogoslovnih semenišč. O tem, da mora semenišče bogoslovcu res nekaj dati, pa tudi nekaj od njega zahtevati, so vsi edini. Način pa, kako naj se to zgodi, kakšna vzgoja je prava in kakšen življenjski red dober in uspešen, v čem naj obstaja prilagoditev času in kje so jasne meje, kdo in kako naj o vsem odloča, o tem še ni povedana zadnja beseda. Naloge so velike, zapletene in občutljive.

Dosedanja pot, čim bolj mlade fante pridobiti in navdušiti za duhovni poklic in jih nanj pripraviti, morda tudi najraje v bolj zaprtih malih semeniščih, je vedno manj edini in najprikladnejši način. Pozni poklici, bodisi s kasnim začetkom študija ali s prestopom iz druge šole ali poklica v bogoslovno semenišče so bili sicer tudi doslej znani, zadnje čase pa dobivajo vedno večji pomen.

V nekaterih državah že imajo posebne pripravljale šole in celo lastne teološke inštitute za pozne poklice, tako v Švici, Nemčiji, Franciji in Avstriji. Tej poti so namenili posebno pozornost zlasti nekateri redovi. Pri tem ne gre samo za hitrejšo in manj zahtevno in zato bolj privlačno obliko priprave na duhovniško službo, temveč tudi za iskanje novih oblik na temelju nove zaveze in izkušnje v cerkveni zgodovini.

Skrb za duhovne poklice, za pravo izobrazbo in vzgojo duhovnikov in za zdravo življenjsko obliko duhovniške službe je postala zadnja leta skupna pastoralna naloga, za katero se morajo na vse drugačen način kot doslej zavzeti škofje, drugi odgovorni za Cerkev, duhovniki in laiki. Ne gre vse tako rekoč samo od sebe. Potrebni so referenti in animatorji po župnijah in dekanijah, posebna informacijska in akcijska središča v škofijah, posebni referenti na ordinariatih in pri škofovskih konferencah, medsebojno obveščanje, povezave in sodelovanje, medsebojno posvetovanje in vsakovrstna pomoč. V večini

dežel že obstajajo take ustanove, ki iščejo vedno nove poti in izmenjujejo izkušnje. Kjer so osebni in kulturni stiki med posameznimi deželami ozki, je tem bolj potrebno, da tudi tisti, ki so za duhovne poklice tako ali drugače odgovorni, čim bolj med seboj sodelujejo.

(Dr. Al. Suštar, Božje okolje 1981, štev. 5/6).

Slovinci po svetu

Argentinski pozdrav vsem Slovincem po svetu

Prejeli smo s prošnjo za objavo: *Slovinci, zbrani 26. aprila 1981 na Slovenskem dnevu in San Justu v Argentini, iskreno in pristržno pozdravljamo vse Slovence in Slovenke v domovini, na Koroskem, Goriškem, Primorskem, v Porabju ter tudi ostale razpršene po vseh celinah sveta.*

Kakor vsako leto, tako smo se tudi letos zbrali na Slovenskem dnevu, da znova utrdimo svoje ideale in si znova nabere moči za njihovo uresničitev. Smo in hočemo ostati Slovinci, hočemo biti svobodni, hočemo sami odločati o svoji usodi. Koliko naših bratov in sester ne živi v polni svobodi, koliko Slovencev je preganjanih in zapostavljenih, eni zaradi vere, vesti in demokratičnega prepričanja, drugi zaradi slovenskega rodu. To je bolečina nas, ki živimo v svobodnem svetu. Tem bratom in sestram v stiski moramo pomagati. Trdno upamo, da bo postala naša domovina zopet svobodna, prosta komunističnega nasilja, da ne bo vedno bolj zglubljala svojega krščanskega in slovenskega obraza.

Pomagati hočemo in moramo tudi bratom v zamejstvu, da jim bodo priznane vse tiste narodne pravice, ki jim gredo po božjih in človeških zakonih.

65 let cerkve sv. Cirila in Metoda v New Yorku

V nedeljo 3. maja so v New Yorku obhajali 65-letnico cerkve sv. Cirila in Metoda. Prišel je zbor iz Clevelanda, da povzdigne slovesnost. Imel je v popoldanskih urah koncert in navzoče ogrel in navdušil s slovenskimi pesmimi. Kako dobro dene človeku v tujini, ko sliši domačo pesem, zlasti tistim, ki so svoja mlada leta doživljali doma na naši lepi slovenski zemlji. Ni čuda, da se njihove misli tako rade sprehajajo po njej in so spomini nanjo tako lepi.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V bolnišnici Gemelli v Rimu, kjer se zdaj zdravi sv. oče, je umrl senator Giuseppe Pella, star 79 let. Bil je eden pomembnih voditeljev italijanske DC v De Gasperijevem času, od avgusta 1953 do spomladi 1954 celo predsednik vlade. Ko je prišlo do koncentracije jugoslovanskih čet ob coni A Tržaškega ozemlja, je njegova vlada poslala na mejo tri komaj na novo sestavljene divizije. Napetost se je leta 1954 v Londonskim sporazumom polegla in Italija se je vrnila v Trst. Bil je večkrat tudi zunanji minister in minister za proračun. Od 1968 je bil senator za okrožje Mondovi.

■ Ob prvi obletnici smrti komunističnega veljaka Giorgia Amendole je dal predsednik Pertini dolg intervju tedniku »L'Europeo«, v katerem je med drugim dejal: »Kot je to verjel moj prijatelj in tovariš v mnogih borbah Amendola rečem tudi jaz: največji greh za politika je laž in največja vrlina je poštenje. To stalno ponavljam politikom, ki prihajajo k meni na Kvirinal. Res je, nadležen predsednik sem, ker se ne udingam nobeni stranki. Lahko sprejemam pozive in nasvete, ne pa ukazov. Zato sem si nakopal številne sovražnike. Vem, da me na hodnikih parlamenta kritizirajo. Toda hočem ostati "v tej uri volkov" sam s svojo vestjo in poslušati le resnico, ki prihaja iz moje notranjosti.«

■ Rdeči brigadisti so v predmestju Rima vdrlji v salezijanski zavod za poklicno izobraževanje in streljali v noge 38-letnega profesorja elektromehanike Giuseppe Magagno. Po telefonu so nato sporočili, da nasprotujejo te vrste zavodom, ker pospešujejo strokovnost in s tem proizvodnjo, kar da povzroča porast brezposelnosti. Sami da so za manjšo proizvodnjo, ki bo odpravila brezposelnost.

■ Izvršni tajnik predsedstva CK Zveze komunistov Jugoslavije Trpe Jakovljeviški je obtožil odgovorne za obveščanje, da javnost ni bila pravočasno in točno seznanjena z dogodki na Kosovu. Od 11. marca časnikarji ne morejo samostojno poročati. Povsod se morajo soočiti z omejitvami, zavlačujejo jim prevode iz albanščine, usmerjajo jih za dosego informacij na napačna mesta. »Zaradi pomanjkanja pravih informacij smo problem podcenjevali ter se predajali utvari o ugodnem družbeno političnem položaju in o dobrih medsebojnih odnosih.«

■ V letalski nesreči je izgubil življenje ekvadorski predsednik Jaime Roldós, njegova žena, obrambni minister in dva polkovnika. Roldós je bil izvoljen za predsednika pred dvema letoma in bi moral izvrševati svojo službo še nadaljnja tri leta. Nasledil ga je podpredsednik Osvaldo Hurtado. Do nesreče je prišlo na povratku iz mesta Loja, kjer se je Roldós udeležil proslav 159-letnice bitke pdi Pichinchi, kjer so bili Španci premagani in je Ekvador tako dosegel neodvisnost.

■ Na Nizozemskem so imeli parlamentarne volitve, ki so prinesle relativno večino krščanskim socialcem. Doslej so bili najmočnejša stranka socialisti, ki pa so izgubili kar 9 sedežev. Krščanski socialci bodo od 150 sedežev imeli 48, enega manj kot prej. Njihovi zavezniki v dosedajni vladi liberalci so pa izgubili dva sedeža, zaradi česar dosedanja vladna večina, ki so jo tvorili krščanski socialci in liberalci ni več mogoča. Najbolj je napredovala stranka »Demokracija 66«, ki je levo liberalno usmerjena. Od 8 poslanskih mest se je dvignila na 27. Komunisti so osvojili tri sedeže.

■ Moskovska »Pravda« je ostro obsodila sedanjo zunanjo politiko zahodnonemškega kanclerja Schmidta, češ »da se je pridružil jastrebov onstran Atlantika«. Moskva je namreč upala, da bodo zahodnoevropske vlade pritiskale na Washington, naj se ne namestijo nove ameriške rakete srednjega dometa v zahodni Evropi pred pogajanj z Mosko. Toda uspehi moskovskega prepričevanja so bili borni. Zahodnonemška vlada je poudarila, da je najprej treba vzpostaviti ravnotežje sil v Evropi, ki ga je porušila namestitve sovjetskih raket SS 20, potem šele pričeti z razgovori.

■ Nasilje rodi novo nasilje. Tako bi lahko rekli o poskusu državnega udara v eni najbolj revnih držav na svetu Bangladešu, kjer je bil umorjen državni predsednik Zia-Ur Rahman, ki je leta 1975 prišel na oblast po umoru takratnega predsednika in ustanovitelja države Mudžiburja Rahmana. Zadnji državni udar je izvedel v mestu Čittagong general Manzur Ahmed v trenutku, ko se je predsednik Rahman tam mudil. Toda vojska drugod po državi se mu ni pridružila. Vse se je zaključilo tako, da je bil uporni general ujet in nato od vojske ubit.

ZDRAVO OKO

»Svetilka tvojega telesa je oko. Če je torej tvoje oko zdravo, bo vse tvoje telo svetlo. Če pa je tvoje oko pokvarjeno, bo vse tvoje telo v temi. Če se torej tvoja notranja luč stemni, kolika bo tema!« (Mt 6, 22-23). Z lahko razumljivo in iz vsakdanjega življenja znano podobo hoče Kristus opozoriti na pomen notranjega duhovnega očesa. V svetopisemskem jeziku bi ga mogli imenovati srce, v modernem smislu vest.

Zdrava, pravilno oblikovana in razvita ter dobro delujoča vest je odločilnega pomena za človekovo nravno življenje. Pomen vesti na nravnem področju je še večji kakor pa pomen očesa za telo. Če se oko pokvari, če človek oslepi, drugi čuti vsaj delno nadomestilo vloga oči. Vest in njena vloga pa je nenadomestljiva. Zato tudi ni »brezvestnega« človeka, ki bi bil kratko malo »brez vesti«, tudi če se večkrat tako izražamo. Dokler človek ostane duhovna in zavestna oseba, ga v njegovem odločanju in delovanju vodi njegova vest, kakršna pač je.

Kako zelo pa mora biti pokvarjena vest, da se na svetu dogajajo stvari, ki jih doživljamo! Kako zelo mora biti vest otopela, da ljudje tako malo spoznajo in priznavajo nravni red in njegovo obveznost, nravne vrednote in njihovo zahtevnost, svoje dolžnosti in svojo krivdo, kjer dolžnosti ne izpolnijo! Za nekatere bi mislili, da nimajo nobenega nravnega čuta več, da so kakor »brez vesti«. Morda velja to samo za posamezna področja, kot na primer za versko življenje in za dolžnosti do Boga, ali za pravičnost in za čut odgovornosti v družbenem življenju, ali za seksualno življenje, na kakem drugem področju ali v posameznem primeru pa so zelo tankovestni in neizprosnji.

Iz življenja naših ljudi

Vrnila se je v domačo zemljo

Nadi Konjedičevi se je izpolnila zadnja želja: našla je svoj zadnji počitek v družinski grobnici na domačem pokopališču v Desklah. V četrtek 28. maja popoldne so jo najozhji prijatelji spremili domov. Pred cerkvijo so jo ob zvonjenju vseh zvonov sprejeli njeni sorodniki in znanci. Pogrebno mašo je imel župnik g. Kopal ob somaševanju msgr. Soranza in dr. O. Simčiča. Navzoč je bil tudi dekan Marjan Komjanc. Ob evangeliju je g. Kopal orisal plodovito delo Nade Konjedičeve, ki je veliko pripomogla k obogatitvi slovenske besede.

Za njim je spregovoril škofov vikar dr. O. Simčič. Nadškof Cocolin mu je izrecno naročil, naj se v njegovem imenu poslovi od pokojne, ki je bila zanj ne samo vestna učiteljica slovenskega jezika, temveč tudi vedno najlepši zgled krščanskega prenašanja težkih preizkušenj.

Pogrebno mašo je sprejmljalo občuteno petje cerkvenega zbora, ki je še ob odprtem grobu zapel žalostinko Nadi v slovo.

To ni bil pogreb solz in žalovanja, temveč zmagovalna pot junakinje dela in trpljenja ter vseobsegajoče ljubezni do Boga in bližnjega. - Z.P.

Iz Beneške Slovenije

Viškorša v zah. Benečiji

Praznik sv. Trojice. V nedeljo 14. junija, na praznik sv. Trojice, bo slovesnost v cerkvi, ki ji je posvečena in stoji na robu vasi, 200 m nad cesto, ki pelje od Viškorše v Bardo. Cerkvica je bila zgrajena in okrašena s freskami v 14. stol. V 17. stol. so jo spredaj podaljšali in takrat so, na žalost, prekrili freske z ometom. V kasnejših obdobjih so dodali še zakristijo, lopo in zvonik.

Spomeniško varstvo (Sovrintendenza alle belle arti) upa, da bo še letos mogoče odkriti freske, ki so se leta pa tam pokazale, ko je ob potru se tu 1976 odpadal omet. Legende in pripovedi o tej cerkvi niso zgodovinsko potrjene, kajti »reževe« ne ustvarjajo zgodovine, pač pa se ji morajo podrežati.« Zato se lahko opiramo le na stoletna ustna izročila in na domneve, ki so sicer utemeljene.

Morda je bil kraj, kjer danes stoji cerkva, stičišče, kjer so se srečavala ob reševanju skupnih zadev ljudstva iz gornjih dolin Karnante in Tera. Ta ljudstva so pripadala Slovanom, ki so se v 7. stol. naselili v pokrajini med Terom in Sočo. Ko je tam bila sezidana cerkva (morda je na istem mestu prej stala kapelica), je postala svetišče in cilj pobožnih romarjev iz goratega predela med zgornjo Tersko in zgornjo Soško dolino. Verniki so cerkvi iz pobožnosti zupuščali travnike in gozdove ter ji, na dan žeganja, poklanjali jag-njeta, kozličke, maslo in sir. Ta navada se je ohranila vse do prvih desetletij tega stoletja.

Poljubljanje križev, ki se izvaja pred mašo je dejanje pobratenja med kraji istega izvora, ki so se morali boriti, da bi preživeli, z enakimi težavami. Slovesnost se namreč ponavlja ob različnih dnevih tudi v drugih cerkvah obeh dolin. Nekateri duhovniki so že lani skušali obnoviti tradicijo te slovesnosti, ki je počasi tonila v pozabo, z željo, da bi postala znova izraz bratstva in vere med prebivalci gorskih vasi od Tera do Soče.

Liturgično slavje se bo začelo ob 15. uri s poljubljanjem križev. Sledila bo spravna procesija okoli cerkve z branjem starih evangelijev v italijanščini, v slovenščini, v slovenskem krajevnem narečju in v furlanščini. Nato bo slovesna maša, pri kateri

bodo somaševali duhovniki iz zgornjih dolin Karnante, Tera in Soče. Na koncu bo še pozdrav križem, ki se bodo vrnili potem vsak v svojo vas. Pel bo cerkveni zbor iz Drežnice pod Krnom.

★
Zahodnonemška liberalna stranka, ki jo vodi zunanji minister Genscher, je imela svoj kongres v Kölnu. Genscher je potrdil dve glavni stališči svoje stranke: svobodni demokrati bodo še naprej podpirali socialne demokrate ter so odločno za dodatno oborožitev držav NATO članic s srednjimi jedrskimi raketami v Evropi.

UTRIP CERKVE

Odnosi francoskih katoličanov do drugovercev

Francoski škofje so na svojem zborovanju razpravljali o odnosih katoličanov do priseljenec, judov, muslimanov. Marsejski nadškof kardinal Etcheagaray je dejal, da mnogi ljudje trpijo zaradi izkoriščanja, posledic ekonomske krize in kulturnega izkoriščanja. Zlasti so glede tega prizadeti Zidje, ki so v Franciji v zadnjem času zelo zaničevani. Tudi dialog z muslimani (teh je v Franciji okoli dva milijona) je odvisen od splošnega ravnanja s tujimi delavci.

Verna celina

Južna Amerika je celina, kjer je vera v Boga najbolj razširjena, saj jo izpoveduje 95 % prebivalcev. Za pastoralno delo v Južni Ameriki skrbi 800 škofov, 45.000 duhovnikov in 120.000 redovnic. Duhovnikom pomagajo številni laiki.

Življenjska sila indijske Cerkve

Cerkev v Indiji ima 11.000 duhovnikov, med njimi 841 tujih misijonarjev. Vlada zelo omejuje prihod novih misijonarjev. V zadnjih desetih letih je prišlo za stalno v Indijo samo 23 misijonarjev. Je pa razveseljivo dejstvo, da indijska Cerkev že pošilja svoje duhovnike kot misijonarje v tuje dežele in da to število skoraj dosega število tujih misijonarjev v Indiji.

IZ KANALSKE DOLINE

Župnijski vestnik »Ukve«

Po daljšem premoru je spet izšel vestnik ukljanske župnije »Ukve«. Izhaja že sedmo leto, ta številka pa je 22. Urednik je domači župnik Mario Gariup.

On je tudi napisal članek v italijanščini »Je še veljavna 10. zapoved?« Gre za težnje nekaterih interesiranih krogov, da bi se polastili področja gore Kuk v »turistične namene« in ga »valorizirali«. Župnik to misel zavrača, ker te vrste turizem ne prinaša nobene koristi domačemu prebivalstvu, saj bi bilo izrinjeno v zemlje, ki je stanju življenjskega pomena in bi se docela spremenilo sedanje okolje. Župniku daje prav tudi dr. Alessandro Oman v članku »Nekaj misli o razvoju gore Kuk«, prav tako v italijanščini, v katerem opozarja na tveganost takih pobud, ki imajo zlasti v domačem županu velikega zagovornika.

V slovenščini so prispevki S. Venosija »Svete Višarje v letu 1980«, »Se o globalni zaščiti Slovincem v Italiji« istega avtorja, članek Zorka Hareja »Nekaj zgodovine ukovskega pevskega zbora« in spis o Juliusu Kugyju, ljubitelju naših gora. Vsi, ki imajo opravka s Trbižem, tako beremo v isti številki, naj vedo, da se gre na Trbiž in ne v Trbiž. List dopolnijo »Novice... nove in stare« za čas od julija do decembra 1980.

Vestnik »Ukve« je živahno urejevan in zanimivo pisan. Odločno brani interese domačega prebivalstva, še posebej slovenskega, ki je v večini. Urednik zasluži vse priznanje zaradi svoje premočrnosti in zavzetosti za slovensko stvar. - ek

Slovenski misijonar v Keniji

Salezijanska dejavnost v Keniji se je uradno začela na don Boskov praznik 31. januarja 1981. Slovesnost nam naš slovenski misijonar Stefan Burja takole opiše:

K nam je prišel škof iz Meru in nas slovesno predstavil ljudem, ki so se zbrali v naši župnijski cerkvi v Siakagu: bilo jih je čez 1.500. Prišli so tudi iz krajev, ki so oddaljeni do 35 km.

Med somaševalci je bilo poleg škofa, inšpektorja iz Turina, še drugih 30 duhovnikov. Pred zaključkom maše je škof izrazil zahvalo dosedanjim misijonarjem turinske Consolate, ki so prinesli evangelij temu ljudstvu, nato pa je predstavil salezijance, ki bodo nadaljevali njihovo delo. Po maši je bil folklorni nastop. To ljudstvo ima izreden čut za glasbo in za ritem.

Menim, da imamo salezijanci veliko bodočnost v Afriki in še posebno v Keniji, kjer je največji odstotek mladine in otrok. Še kaj več o novem salezijanskem misijonu povzemamo iz italijanskega salezijanskega vestnika:

Župnija Siakago je 200 km od prestolnice Nairobi. Na desni se dviga gora Kenia, po kateri nosi dežela ime, je na 1.000 metrov visoki in 700 kv. kilometrov veliki planoti (savani). Podnebje je tropsko vroče in suho. Prebivalcev je okrog 50.000, kristjanov pa pet do šest tisoč, ki spadajo v skupino Bantu. Ni pravih vasi, temveč koč raztresene po savani, vsaka sredi svoje obdelane zemlje. Ljudje živijo zelo revni in se selijo vedno bolj v prestolnico Nairobi. Uradni jezik je svahili, ljudje pa govorijo narečje kikuju.

Prvi župnik je bil Dario Superina iz Turina. Kmalu se mu je pridružil argentinski Slovenec Stefan Burja, njima pa še dva duhovnika, od katerih eden je bil pred kratkim izgnan iz Teherana. Pri delu jim pomagajo štiri sestre iz družbe Consolata.

Sestre vodijo otroški vrtec s 60 otroki, šolo za šivanje in ambulanto. Bolnikov, ki jih najbolj muči malarija, je vedno veliko, zlasti veliki revčki so otroci Bogue od kako daleč jih prinašajo matere. Od

Kvaliteten nastop zbora „Lojze Bratuž“

Po petih letih od zadnjega samostojnega koncerta pred goriško publiko se je pretekli petek 29. maja v dvorani Katoliškega doma znova predstavil mešani zbor »Lojze Bratuž«. Pred polno dvorano je 50 pevcev s svojim dirigentom prof. Stankom Jericijem posredovalo izreden umetniški užitek in skrbno izbran program, izrez polifonske, umetne in narodne glasbe.

Mešani zbor »Lojze Bratuž« opravlja v našem kulturnem življenju posebno poslanstvo: že dobra tri desetletja poživilja kulturno delo Slovencev na Goriškem, predstavil se je tudi drugod po Italiji, v Sloveniji in inozemstvu in pred domačo publiko. Poleg »predstavnosti« vloge pa se sodelovanje članov pri zboru izraža tudi v nekem osebnem doživljanju, umetniškem zadovoljenju, notranji potrebi po izražanju višjih vrednot, ki jih glasbeno podajanje gotovo nudi. Pri zboru zaradi tega opažamo vedno več novih članov; veselje oz. zadovoljenje pri pevskih vajah je vedno večje, ob tem pa še veliko zaupanje v dirigenta, ki s svojim strokovnim znanjem in neomajno predanostjo glasbi izvabi v pevcu težnje po iskanju globljega izražanja njegove osebnosti.

Veselite do nastopanja je med pevci veliko: v zadnji sezoni je zbor dvakrat nastopil v Gorici, na Cecilijanki in v cerkvi na Travniku ob prazniku sv. Cecilije, pri slovenski maši v Ronkah, sv. nedeljo v maju v cerkvi sv. Ignacija, konec aprila pa v kraju Martignacco v Furlaniji, v juniju je na programu nekaj nastopov na Tržaškem.

Težnjo po notranjem poglobljanju je zbor dokazal tudi s samostojnim koncertom v Katoliškem domu pretekli petek. V programskem listu je bilo zapisano med drugim, da »hočemo s koncertom svoje doživljanje posredovati tudi vam in si želimo, da bi vam naša glasba obogatila majski večer in ostala v prijetnem spominu«. Recimo kar preprosto, da so se ta pričakovanja uresničila. Še več: zbor je ustvaril prijetno razpoloženje, dovršeno

izvajanje nas je združevalo brez prisile, nas obogatilo na poti v skrivne zaklade duha, nam dalo notranjega miru in harmonije, nas utrdilo v prepričanju, da je umetnost danes v tem svetu nasilja in hudobije še posebno poklicana, da se oglašava vedno bolj in odločno, ker želja po miru, uživanju tega, kar je lepo in vzvišeno, je danes vedno bolj prisotna, je potreba današnjega človeka, ki išče višjih vrednot in neodrekljivega poduhovljenja. V glavnem so bile te misli, ki jih je vpletla med razne točke prof. Marija Češut v vlogi svojevrstne in prepričljive napovedovalke.

Zbor pa nam je kvalitetno pričeval o teh vrednotah. Od začetne Ave Maria T. L. de Victorie preko dveh Gallusovih biserov tja do Lassusovega moteta in Scarlattijeve Ad Te Domine levavi animam meam. In že je Brahmsova melodija prepustila mesto novim, sodobnim izrazom, vabljivim akordom Grbca, Merkúja in Stanka Jericija, vnes pa skoraj za oddih Vodopivčeva Prošnja.

Naj ob tem zabeležimo posrečeno izbiro skladb naših zamejskih ustvarjalcev in dveh nadse prikupnih stvaritev dirigenta samega; vse to predstavlja obogatitev za pevce, poslušalce in celotno slovensko kulturo, ki naj ji odmerimo važno mesto v programih naših zborovskih skupin, avtorjem teh sodobnih prijemov pa želimo, da bi pri svojem delu vztrajali, saj so njihova dela naše neprecenljivo bogastvo.

Zadnji del sporeda je obsegal priredbe narodnih pesmi in tudi tu smo lahko občudovali elegantno in nekonvencionalno izbiro pesmi pa tudi njih dovršeno izvajanje.

Kaj naj zapišemo ob koncu? Nastop zbora »Lojze Bratuž« nas je navdušil, nam dokazal veliko voljo do dela, visoko kvalitetno poudarjanje, visoko interpretacijsko moč. Spoštovani dirigent, dragi prijatelji pevci: Hvala vam za bogat »majski« večer... in le tako naprej!

-č

vzroke za manj zadovoljivi uspeh. Tam so tudi sklenili, da se mora »Gibanje« nadaljevati in se še bolj uveljaviti s stvarnimi posegi za očuvanje življenja še nerojenih otrok in njihovih mater.

Morda je referendum pokazal prav to, kako pomanjkljivo je ravno tisto delo, ki ga vi omenjate: vzgoja mladih ljudi za srečen zakon, informiranje, pomoč, nasveti. Pa tudi pomanjkanje primernih centrov za neporočene matere, ki bi želele roditi otroka, a so v hudih materialnih težavah. Pri srečanju goriških duhovnikov je npr. prišlo na dan, da v naši škofiji bi pravzaprav ne mogli nič pomagati kake taki materi, če bi se obrnila za pomoč, ker nimamo nobene primerne ustanove. Pogumne kristjane in vse poštene ljudi čaka torej še veliko dela, ki bi pa moralo biti sistematično in vztrajno. Tudi pri nas Slovencih. K temu ste neposredno poklicani predvsem laiki, bolj kot duhovniki, ker vi poznate te probleme iz lastne izkušnje. Zato pričakujemo, da se bo oglašil še kdo.

Subida

Praznik sv. Križa. Znamenje sv. Križa, ki je v cerkvi pri Subidi, že od nekdanji slavi med verniki kot čudodelno znamenje. Za Krmince pa tudi za mnoge druge je to nekakšna božja pot. Sv. Križ je glavni zaščitnik te cerkvice. Po stari briški navadi sovpadajo praznik sv. Križa z Gospodovim vnebohodom.

Tako je bilo tudi letos. V nedeljo 31. maja je bilo ob lepi udeležbi vernikov slovesno somaševanje štirih duhovnikov, msgr. Trevisana, župnika iz Krmina ter gg. Sorča, Rijavca in Zorna.

Priiložnostni govor je imel dr. Ciril Sorč, spiritualni v malem semenišču v Vipavi. Najprej je govornik orisal problem in stanje duhovniških poklicev na Primorskem bodisi na slovenski kot na italijanski strani. Potem pa je pozornost poslušalcev osredotočil na veličino znamenj sv. Križa. Kot zunanje znamenje posvečuje križ vso prostranost slovenske zemlje. Povsod ga lahko vidimo. Naj bo to znamenje globoko vsidrano tudi v notranjosti naših src. Ne sramujmo se ga ob nobeni priložnosti. Samo iz križa nam lahko pride moč in tolažba v tegobah življenja.

Izredno lepo se je izkazal tudi domači cerkveni zbor vodstvom veterana slovenskih pevovodij na Goriškem Nandota Simčiča. Zbor je izvajal nekatere zelo posrečene pesmi, ki jih je skomponiral sam dirigent. Mimogrede naj povemo, da je isti plešivski cerkveni zbor sodeloval na Krminski gori ob slovesnosti za obnovljeno cerkveno. Žel je iskreno priznanje tudi s strani furlanske publike.

tržaške novice

Marijin praznik na Vejni

V nedeljo 31. maja so bile na Tržaškem kar štiri večje cerkvene prireditve — da prvih obhajil po župnijah sploh ne štejemo — in menda kar sedem kulturnih in vsških praznikov. Štiri cerkvene prireditve so bile strogo vezane na zadnji majnik, med temi obletnica posvetitve Marijinega svetišča na Vejni, ki se obhaja vsako leto na nedeljo Gospodovega vnebohoda. Udeležba je bila kar lepa, manjkala pa je pevski zbor, ki ga ni mogoče ob takem prazniku nadomestiti samo z ljudskim petjem. Ker se na vabilo Marijine družbe iz ul. Risorta nismo zbrali na koncertno prireditev ampak izrecno za češčenje božjega Sina po njegovi in naši Materi in Kraljici, zato lahko kratko zapišemo: doživeli smo lep molitveni praznik na Vejni.

Voditelj Marijine družbe dr. Prešeren je imel izredno tehten in praktičen govor; z njim je somaševalo pet duhovnikov, med njimi tudi letošnji zlatomašnik, salezijanec Anton Resen. Ob zaključku je bila zelo poudarjena osebna vsakodnevna posvetitev Srcu Marijinemu in prebran pozdravni telegram ranjenemu sv. očetu. - F. Š.

Rojan

Vse bogastvo obnovljenih orgel nam je odkril v nedeljo 31. maja organist Hubert Bergant. Za svoj program je izbral dela iz 17. stoletja, ki so bolj primerna za orgle naše cerkve, ki so bile postavljene leta 1862, ko je bila posvečena rojanska cerkev. Za orgle so takrat uporabili piščali pomožnih orgel iz stolnice sv. Justa. Podjetje Mascioni je orgle obnovilo v originalnem stilu.

Cerkveni zbor je za koncert naštudiral šest precej zahtevnih pesmi, ki imajo posebno spremljavo. Zbor je pripravil in petje dirigiral dr. Humbert Mamolo. Slišali smo naslednje pesmi: Lojze Mav: Oznanjenje, Zorko Prelovec: Ave Marija, P. Griesbacher: Srce Jezusovo, Franc Kimmov: Večerni zvon, P. H. Sattner: Euharistični tron in Jože Klemenčič: Himna Kristusu Kralju. Izvedba pesmi je bila prav dobra. Ves program je trajal dobro uro, a poslušalcem se je zdelo vse prekratko, kar je pač najboljšje znamenje, da je koncert uspel. Lepo bi bilo, če bi se kaj podobnega ponovilo vsako leto. Hvala vsem, ki so nam ta koncert pripravili. - SZ

Nagradni natečaj ob Levstikovi 150-letnici

Narodna in študijska knjižnica v Trstu sporoča: Razpis risarskega nagradnega natečaja ob Levstikovi 150-letnici je naletel med osnovnimi šolami na lep odziv; 15 tržaških osnovnih šol in šola v Medjivasi je poslalo 326 risb, med temi tudi več skupinskih.

Posebno natečajno razsodišče bo risbe pregledalo in najboljšje predlagalo za nagrado. Pri septembrskih Levstikovih dneh pa bodo vse risbe razstavljene v tržaškem Kulturnem domu.

Prepričani, da se bodo naši pobudi odzvali tudi naši srednje- in višješolci, vabimo le-te, da ne odlašajo, ampak da se natečaja udeležijo v čim večjem številu in v roku pošljejo svoje literarne in risarske prispevke.

Misijonar Zabret se je poslovil

V drugi polovici maja je bil med nami salezijanski misijonar, pomočnik Ludvik Zabret. V dveh tednih je imel na Tržaškem in Goriškem skupno 17 misijskih predavanj. Njegovi filmi z naslovom »Džungla je zacvetela« so kljub tehnični pomanjkljivosti izredno prepričljivi; to doše misijonar s svojim nastopom, s svojo živo besedo, s katero pričuje za misijsko idejo.

Zadnji večer pred odhodom je bil naš misijonar gost v Društvu slov. izobraženec v Trstu. In prav tu je našel morda najbolj hvalečne poslušalce, ki so z zanimanjem poslušali in spremljali živo misijsko oznanilo. Ludvik Zabret, pristna gorenjska grča, ki ga je v tridesetih in več letih prežgalo indijsko sonce in do kraja prepojila misijska stvarnost, je z vidnim veseljem razlagal pozno v noč svoje misijsko izkustvo.

V Indiji je vsako direktno pridobivanje poganov za krščanstvo z zakonom prepovedano; že dvajset let je tudi prepovedan prihod novih misijonarjev iz tujine. Sedaj številni domači indijski misijonarji širijo evangelij le z delom v šolah, med bolniki ter z motiklo in traktorji. Znano je, da ima Indija zelo veliko domačih misijonarjev,

ki pa že odhajajo v druge poganske dežele, npr. v osrednjo Afriko, kjer so polja zrela za žetev. V zadnjih treh letih so razne redovne kongregacije prevzele v Afriki številne postojanke, čeprav je prošelj veliko več kakor realnih rešitev.

Naš misijonar bo imel v juniju še nekaj misijskih večerov v Sloveniji in na Koroškem, nakar se bo vrnil nazaj, a ne več na rob džungle v Sukarno v Goi, temveč v salezijanski noviciat pri Kalkuti med številne domače misijske kandidate. Pred odhodom prek Rima se bo še kakšen dan ustavljal pri svojih sobratih na Opčinah; želi se na kratko srečati s predstavniki vseh naših skupnosti, ki jih je v teh tednih obiskal. Čez pet let, tako pravi, pa zopet nasvidenje, če bo božja volja. - F. Š.

Zagrebska »Komedija« je odpovedala gostovanje

Vodstvo SSG v Trstu sporoča svojim abonentom, da ne bo moglo v letošnji sezoni izpolniti vseh svojih obveznosti. Zagrebska Komedija je namreč iz tehničnih razlogov odpovedala gostovanje in tako bodo abonenti prikrajšani za Wassermann-Leighovo glasbeno komedijo »Človek iz Manče«.

Ker sta priljubljenost zagrebskih gostov in pričakovanje njihovih že tradicionalnih vsakoletnih nastopov med našimi ljudmi resnično izjemna, se vodstvo SSG zaveda, kolikšno razočaranje in negodovanje bo vzbudila ta vest. Zato si bo prizadevalo, da do načrtovanega gostovanja pride v jeseni, kolikor pa tudi v tem ne bi uspelo, bo skušalo to delo nadomestiti z enakovredno uprizoritvijo. SSG prosi vse svoje ljubitelje, še posebno pa abonente, za razumevanje.

Romarji iz Slovenije obiščejo Vejno

V soboto 13. junija pride iz Ljubljane v Marijino svetišče na Vejni večje število romarjev, ki jih vodijo frančiškani. Maša na Vejni bo ob 11. uri. Maševal in govoril bo tržaški škof Bellomi. Vabljeni tudi naši verniki.

Skupnost Družina Opčine

V soboto 6. in v nedeljo 7. junija bo na sedežu omenjene skupnosti otvoritvena prireditev z obširnimi programom.

V soboto ob 15. uri okrogla miza med italijanskimi in jugoslovanskimi prizadeti-mi; ob 17. uri koncert godbe na pihala Refolo; ob 18. uri koncert zbora Val Rosandra; ob 18.45 koncert glasbene skupine od Korošcev; ob 20. uri folklorni nastop; ob 21. uri ples.

V nedeljo ob 10.30 na igrišču prosvetnega doma košarkarsko srečanje; ob 12. uri dvojezična maša na odprtem; ob 17. uri otvoritvena slovesnost; ob 17.30 koncert godbe iz Ricmanj; ob 18.30 koncert zbora Alabarda CRAL Banco di Roma; ob 19.30 koncert zbora Tabor z Opčin; ob 20.30 ples.

Neprekinjeno bo deloval dobro založen kiosk s toplimi in hladnimi jedili ter pijačo.

Sv. Križ pri Trstu

V sredo 27. maja je po dolgi boleznii umrl naš župljan David Sirk. Pokojni je bil veren mož in zaveden Slovenec. Njemu ni bila vera prazna beseda, ampak življenje. Dokler je mogel, je prihajal vsako nedeljo k sv. maši. Več let je bil tudi cerkveni starešina in pevec. Vsa leta je bil naročnik in vnet bralec »Katoliškega glasa«. Bil je zgleden mož in skrben oče. Zapustil je ženo in dva sinova.

Dobri Bog naj mu bogato povrne vse, kar je dobrega storil. Ženo in sinova pa naj potolaži z upanjem na ponovno srečanje in skupno bivanje v nebeški slavi.

Nabrežina

Ludvik Zabret, misijonski salezijanski brat, ki deluje že trideset let v Indiji, nas je že drugič obiskal, to pot 18. maja, ko je predvajal svoje filme. Tamkajšnje oblasti so pozorne na njegovo delo; kjer se je razprostirala džungla, je sedaj vrsta nasadov ananasa, sladkornega trsa in drugih rastlin. S tem pa pomaga tudi vzgoji mladine tako na šolskem kot na kmetijskem področju. Slovenskemu »agronomu« naša iskrena zahvala, pa tudi voščila za nadaljnje delo!

Mrakov »Proces«, v sredo 20. maja, je ne samo priklical veliko občinstva, ampak je v akustični cerkvi dosegel izredno umetniško in versko doživetje, za kar gre zahvala SSG iz Trsta, pa tudi prošnja, da bi nadaljevalo s te vrste predstav.

Prvo obhajilo je prejelo v nedeljo 31. maja pri slovenski maši 16 otrok, pri italijanski pa 19 otrok; slednje je pripravljala g. Godnič. Vsi so bili v enakih belih tunikah; spremljali so jih domači, oba zborara, prijatelji, otroci z violino in piščalkami. Tudi običajna pogostitev po maši pomaga pri srečanju.

Škoda, da ni prispel novi Marijin kip iz Rima, da bi na zadnji dan maja opravili blagoslovitev in pobožnost pred oskrnjeno Marijino kapelo. Upamo, da bo kmalu prišlo do tega.

Skupno tržaško romanje na Ptujsko goro

Bo v četrtek 27. in v petek 28. avgusta. Vpisovanje traja do 19. julija ali do zasedbe razpoložljivih mest. Vpisujejo vsi naši dušni pastirji.

Dokumenti: veljaven potni list ali pa veljavna osebna izkaznica z doplačilom 2.800 lir za skupni potni list.

Stroški: 52.000 lir. V tej vsoti je vključena vožnja in vsa oskrba od kosila prvega dne do kosila drugega dne. Potuje se v udobnih avtobusih.

Ob vpisu je treba poravnati vse stroške. Približni program:

Četrtek 27. avgusta: zjutraj odhod proti Ptujski gori; približno ob 11. uri slovesna sv. maša; ob 13.30 kosilo; po kosilu odhod proti Mariboru; skupen ogled mesta; razmestitev po hotelih in večerja.

Petek: zjutraj sv. maša v stolnici in prost ogled mesta; po kosilu vožnja po Dravski dolini; v Petrovčah pri Celju zaključna pobožnost in povratek.

Romanje prireja Duhovska zveza.

Z GORIŠKEGA

Ladislav Lenček bo predaval v Gorici

Urednik revije »Katoliški misijoni« Ladislav Lenček je lansko leto obiskal številne slovenske misijonarje v Afriki, med njimi tudi p. Rudeža in misijonarje na Madagaskarju. Na tem potovanju je tudi filmal. Sedaj hodi po svetu, da govori o slovenskih misijonarjih. V nedeljo 7. junija bo v Gorici. Popoldne ob 17. uri bo predaval v mali dvorani Katoliškega doma. Vsi ljubitelji misijonov so vabljeni, da se predavanja udeležijo.

Zaključni nastopi Glasbene šole

Vse tri glasbene šole, ki delujejo v okviru ZSKP, bodo imele ta mesec svoje zaključne nastope. V Doberdobo bo tak nastop v nedeljo 7. junija, v Gorici v četrtek 11. junija, v Standrežu v četrtek 18. junija. Vse tri šole pa bodo imele tudi skupen zaključni nastop v petek 19. junija ob 20.30 v Katoliškem domu. Vsaka šola bo sodelovala z 20-minutnim programom.

Pevma

Cerkev sv. Silvestra v Pevmi je ob potresu leta 1976 utrpela težke poškodbe. Ze prej nastale razpoke v zidovih so se znatno razširile in podaljšale. Potrebna so bila nujna utrjevalna dela v prezbiteriju. Končno je bil pred kratkim izdan nalog, da se cerkev obnovi.

Prvi na vrsti je bil zvonik. Znebil se je odpadajočega ometa in dobil čedno novo obleko. Na glavo si je dal še klobuk, ki ga doslej ni imel.

Na vrsti bi moral biti prezbiterij. Polkrožni zid je kazal nevarne razpoke. Načrtovan je bil močan železobetonski oklep in ojačenje temeljev. Toda dotrajano strešno tramovje ni več zdržalo. V sredo 27. maja ob 11. uri se je streha nad oltarjem nenadoma zrušila. Sreča, da se je delavec trenutke prej odstranil od nevarnega kraja. Podjetje si prizadeva, da bi omejilo zle posledice, zlasti na Kraljevih slikah. Upajmo, da bo pomoč hitra in da slike ne bodo utrpeli hujših poškodb.

Jamlje-Dol

Sv. Birma. V nedeljo 31. maja je g. nadškof Cocolin v manj kot enem letu že drugič prišel v te kraške vasi. V decembru je opravil vizitacijo, preteklo nedeljo pa je prišel birmat 12 deklet in dečkov. Birma je bila ob 17.30.

Slavolok pred cerkvijo v Jamljah je bil prvi pozdrav nadpastirju. V imenu birmancev ga je pozdravila birmanka in mu izreкла dobrodoščilo ter izročila cvetje. Verniki in botri so napolnili cerkev. Med mašo so birmanci sami sodelovali z berili in prošnjami. Lepo jih je pripravil g. Anton Lazar, župnik v Doberdobo, ki sedaj upravlja tudi cerkvi v Dolu in v Jamljah. Na koro je pel domači cerkveni pevski zbor iz Jamlj. Po maši in birmi se je g. nadškof še dolgo ustavljal zunaj cerkve z birmanci, starši in ostalimi verniki.

Bralci pišejo

»Gibanje za življenje« naj nadaljuje s svojim delom!

Obračam se na vas zato, ker ste v času referendumov odločno branili stališča Gibanja za življenje. Morda mi boste znali povedati, ali ima to gibanje nadaljnje cilje in programe ali pa se je njegovo delovanje z referendumom zaključilo.

Osebnostno mislim, da bi se moral boj Gibanja za življenje zdaj šele začeti. Naj bo državni zakon tak ali drugačen, naj bo splav legaliziran ali skrivaški, kako se bomo zdaj borili proti njemu? Splav je prisoten tudi v naši družbi in kot kristjani ne moremo mimo njega, kot da ga ne bi opazili.

Zakon 194 ni splava ustvaril in ga tudi ne bo omejil. Za omejitev nezaželenih nosečnosti je treba vse kaj drugega: vzgajati mlade ljudi za srečen zakon in moliti zanje, informirati jih o spolnih problemih, o kontracepciji in odgovornem starševstvu, pomagati zakoncem pri materialnih težavah, jim svetovati o pravilni vzgoji otrok in podobno.

Gibanje za življenje sicer ni zmagalo. Vendar ima za seboj 32% odraslih italijanskih državljanov. To je precejšnja rezerva moči in sredstev. Bo znalo Gibanje za življenje izkoristiti ta kapital za organiziranje pomoči tistim, ki so je najbolj potrebni? Posameznik, pri vsej svoji najboljši volji, ne more napraviti mnogo.

Upam, da bomo še dolgo slišali govoriti o Gibanju za življenje. Vera Tuta Ban

OPOMBA UREDNIŠTVA: Boj za življenje gotovo ni izgubljen z referendumom z dne 17. maja. Referendum s svojim izidom je bil le ena izmed bitk za življenje in človeka, ki smo jih kristjani in z nami vsi pošteni ljudje bojevali, a ne dobili. Toda saj tega boja ni nikoli konec. Začel se je s Kajinom in Abelom, dosegel višek ob kršnju božjega Sina in se bo zaključil ob zadnjem zločinu nad človekom pred poslednjim sodbo. Zato kristjani in z nami drugi pošteni ljudje še zdaleč nismo vrgli puške v koruzo zato, ker na referendumu nismo »zmagali«. Naš bog mora iti naprej in se vključiti v vse tiste oblike boja za človečanske pravice, ki se javljajo v današnjem svetu, od Amnesty International do vseh drugih gibanj, ki imajo za svoj namen obrambo človekovega dostojanstva in njegovih pravic.

V Italiji je Gibanje za življenje imelo kmalu po referendumu svoje srečanje v Rimu, kjer so pregledali izide in tudi analizirali potek kampanje za referendum in

goriške novice

Pobratenje Gorice
s toskanskim mestom

Od sobote 23. do ponedeljka 25. maja je bila na obisku v Grossetu v Toskani številna delegacija goriške občinske uprave. Prišlo je namreč do pobratjenja med obema občinama (kot že pred leti med obema pokrajinama). Poleg tega je bila v teh dneh na sporedu v Grossetu, ki ima veliko vojaško letališče, proslava obletnice 4. letalskega zbora, ki je bil pred časom tudi v našem mestu.

Delegacijo goriške občine je vodil župan dr. Scarano, v njej pa so bili tudi občinski odborniki in vsi načelniki svetovalskih skupin, poleg teh pa še predstavniki občinskih uradov in mestnih stražnikov. Od SSK sta se obiska udeležila oba goriška izvoljena predstavnika, odbornik dr. Paulin in svetovalec dr. Bratuž.

Program obiska v toskanskem mestu ob tirsenski obali je bil kar pester in zanimiv. Poleg uradnih svečanosti na občini ter razgovorov med obema delegacijama so si gostje lahko tudi ogledali zanimivosti in umetniške lepote Grosseta, posebej srednjeveške stolnice in arheološkega muzeja. Program je obsegal tudi ogled letalske akrobatske revije, ki se je udeležila velikanska množica ljudi.

Delegacija mesta Grosseto bo letos jeseni vrnila obisk Gorici, kjer bodo spet na sporedu razne svečanosti ob pobratenju. Naj spomnimo, da je naše mesto že pobrateno s Celovcem in v Venlom na Nizozemskem. Gotovo bi v bodoče kazalo, da pride do podobne zveze tudi s kakim mestom v Sloveniji, saj je prav naravna meja najbližja vez za izmenjavo in stik s sosedji.

Zlata maša g. Tonklija

V kapeli Zavoda sv. Družine v Gorici je g. Stefan Tonkli, ki je tam hišni duhovnik, v soboto 30. maja zvečer opravil svojo jubilejno sv. mašo, kateri so prisostvovali njegovi sorodniki, soprojci, redovne sestre in številni znanci, ki so hoteli s svojo navzočnostjo pokazati g. Tonkliju, kako cenijo njegovo zvesto službo Cerkev in narodu, iz katerega je izšel.

Na začetku je škof vikar dr. O. Simičič prebral telegram s čestitkami in papeževim blagoslovom, ki ga je sv. oče po kardinalu Casaroliju poslal g. zlatomašniku, ter pismo goriškega nadškofa z zahvalo za opravljeno delo in z najboljšimi željami za naprej. Jubilej se je po evangeliju spomnil nadškofa Sedeja, ki ga je posvetil, težkih časov, v katerih je nastopil svojo službo in težav, ki jih je bil v svojem poslanstvu deležen. Da je zmogel premagati vse ovire in nasprotovanja, so mu bile v veliko oporo Jezusove besede v evangeliju na dan nove maše »In jaz bom z vami vse dni do konca sveta« ter molitev k Bogu in Materi božji v trenutkih stiske.

Zahvalna pesem na koncu maše in pesem Marija skoz življenje sta zaključili prisočno cerkveno slavo. Med mašo je pel priložnostni zbor, sestavljen iz zunanjih pevcev in hišnih redovnic, spremljal pa je pesmi na harmoniju Maks Debenjak. Slavje se je potem nadaljevalo v ožjem krogu pri pogrnjenih mizah, za kar je izredno pozornostjo poskrbelo vodstvo zavoda. Zlatomašniku želimo, da bi ga mogli čez deset let znova pozdraviti ob oltarju s pesmijo »Biseromašnik, bod' pozdravljen!« - jk

Nagrajevanje tekmovanja
v prometni vzgoji

Goriška občinska uprava je ob sodelovanju avtomobilskega kluba (ACI) organizirala za učence četrtih in petih razredov gorških osnovnih šol tečaj v prometni vzgoji, katerega se je udeležilo nad 500 otrok. Tečaju je sledilo tekmovanje v vožnji s kolesi in v poznavanju prometnih predpisov in znakov.

Nagrajevanje je bilo v soboto 30. maja na Battistijevem trgu v Gorici in to ob Prazniku avtomobilistov. Za to priložnost so na omenjeni trg razne ustanove pripeljale vozila od gasilcev do policije in tudi številni posamezniki.

Na slovesnosti sta govorila predsednik ACI Mario Tirel in goriški občinski odbornik Damjan Paulin. Nadškof Cocolin pa je

blagoslovil vozila in šoferje. Nekateri, ki so se pri vožnji posebno izkazali v previdnosti in večletni izkušnji, so prejeli priznanja.

Med 11 nagrajenimi učenci so tudi nekateri, ki obiskujejo slovenske osnovne šole in sicer Barbara Obljubek iz 5. razreda v ul. Brolo, ki je zasedla tretje mesto ter prejela bicikel in bronasto kolajno ter Kristina Ožbot, ki obiskuje 4. razred v ul. Vittorio Veneto.

Prvi del »Praznika špargljev«
v Štandrežu

Lepo in toplo vreme je gotovo prispevalo, da je prvi del Praznika špargljev privabil v soboto 30. in v nedeljo 31. maja v Štandrež izredno število obiskovalcev.

V nedeljo dopoldne je bil najprej slikarski ex-tempore, katerega se je udeležilo lepo število otrok, ki obiskujejo otroške vrtnice, osnovne šole in nižjo srednjo. Nagrajevanje bo v nedeljo 7. junija na prireditvenem prostoru.

Večerni nedeljski kulturni program je obsegal najprej prijetno petje štandreškega mladinskega zbora, ki ga vodi Elvira Chiabai. Prvič se je v Štandrežu predstavila tudi glasbena skupina »Nova misel« iz Goriškega, ki jo vodi Mirko Špacapan ml. Ta skupina predstavlja sodoben pristop do glasbe in petja. S to novostjo so ti mladi prijetno presenetili prisotne.

Program se je nadaljeval ob zvokih in petju ansambla »Galebi« z Opčin, ki so čvrsto zaigrali in spodbudili številne pare, da so se poskočilo zasukali na plesišču.

Praznik špargljev se bo nadaljeval v soboto 6. in nedeljo 7. junija.

Slovenski goriški skavti
so se srečali s starši

V mali dvorani Katoliškega doma so naši skavti organizirali srečanje s starši vseh treh čet. Bilo je to v sredo 27. maja zvečer. Posebno številni so bili starši iz Sovodnj in drugih vasi. Voditelji so staršem orisali delo pri skavtski organizaciji med preteklim šolskim letom in jih seznanili tudi z metodo pri skavtih. Po nekaterih prizorih in pesmih so prikazali film o lanskem taborjenju v Lepeni.

»Dan staršev« v Gorici

Bo v nedeljo 14. junija. Prirejajo ga vse mladinske organizacije, ki delujejo v okviru oratorija sv. Dominika Savia. Dopoldne bo ob 10. uri skupna maša v cerkvi na Placuti. Popoldne ob 16.30 sledi kulturni del: nastop mladinskega zbora »Kekec«, glasbene skupine »Nova misel«, prizori skavtov in skavtinj ter volčičev in veveric.

Po kulturnem delu v dvorani bodo proste igre na prostem. Deloval bo bufet in okrepčevalnica za udeležence. Vsi starši in drugi prijatelji mladine prisrčno vabljeni.

Števerjan

Seja občinskega sveta. V sredo 27. maja zvečer se je svet ponovno sestal, to pot v sejni dvorani prenovljene občinske hiše. Na dnevnem redu je bilo več važnih točk, najvažnejša pa je bila odobritev občinskega proračuna za leto 1981.

Župan Klanjšček je ob tej točki predal besedo odborniku za finance Cirilu Terpinu, ki je svetovalcem predstavil letošnji proračun in pojasnil tudi vzroke, zakaj se o njem razpravlja s takšno zamudo. Po obširni razlagi posameznih postavk proračuna je bilo glasovanje, in je bil proračun soglasno sprejet. To glasovanje pomeni za sedanjo občinsko upravo veliko priznanje za njen trud pri vodenju občine.

Če na kratko v številkah pregledamo občinski proračun za leto 1981, vidimo, da ima okoli 900 milijonov dohodkov in prav toliko izdatkov. Med dohodke je vračunanih nad 269 milijonov rednih prispevkov s strani države in dežele ter 544 milijonov prispevkov za posojila javnih del, 10 milijonov primanjkljaja pa bo krila država.

Kar se pa tiče izdatkov za tekoče leto, je na prvem mestu dokončna preureditev vodovoda, ki predstavlja trenutno največji problem te občine. Goriško mestno podjetje za plin, vodo in elektriko ne zmore več dobavljati vode na Oslavje v taki količini kot so sedanje in bodoče potrebe Števerjana. Ista ustanova pa je Števerjan-

MEŠANI ZBOR »F. B. SEDEJ« - ŠTEVERJAN

vabi na

KONCERT

Komorna zbor iz Nove Gorice

Dirigent: Stefan Mauri

Koncert bo v četrtek 11. junija ob 21. uri v Sedejevem domu v Števerjanu; sodeloval bo tudi otroški zbor. - Vstop prost.

ski upravi pismeno zagotovila, da bo lahko za naslednja tri leta dobavljala vodo Števerjanu po Grojni in to po 5 litrov na sekundo. Sedaj jo namreč dobavlja komaj 1,8 litra. Po treh letih pa naj bi se ta količina zvišala na 10 litrov na sekundo, kar znači, da bo voda zagotovljena za daljšo dobo.

Za to važno javno delo je občina namenila 315 milijonov lir iz prispevkov dežele in posojil. Dokončna ureditev vodovoda pa bo stala eno milijardo; do sedaj je že bilo opravljenih del za 280 milijonov.

Letošnji proračun predvideva še 30 milijonov za ureditev občinskih cest. Pomembnejši je tudi izdatek 200 milijonov za preureditev sedanega šolskega poslopja v šest stanovanj za ostarele in osamljene občane.

Svet je odobril tudi finančni obračun za leto 1979, ki izkazuje pet milijonov prebitka. Zatem so bili imenovani pregledniki računov za leto 1980: B. Hladnik, E. Terpin in J. Vogrič.

Župan je med svojim poročilom seznanil svetovalce o možnosti, da telefonska družba SIP namesti v Števerjanu telefonsko centralo, kar je zaradi vedno več naročnikov nujno potrebno. Ta naj bi stala med glavnim trgov in Poberajščem, toda na tem področju ni primerne zemljišča, zato so v teku pogovori, da bi centralo namestili v kletne prostore nove šole.

Po seji je krajevni orožniški poveljnik Driussi povabil svetovalce v bližnjo orožniško postajo, kjer jim je pripravil okusno večerjo, za kar se mu vsi povabljeni toplo zahvaljujejo.

Števerjanski vestnik št. 3

V začetku maja je izšla letošnja tretja številka, ki nas seznanja z dogajanjem v števerjanski občini in župnijski skupnosti. Namesto uvodnika je v prevodu molitev Ferdinanda Lelotta k Mariji, materi delavcev. N. K. poroča o gostovanju ansambla Lojzeta Hledeta v Parizu, D.D.T. pa o postavljanju letošnjega »maja«. Sledi niz krajevnih novic kot: 30 let samostojne politične organizacije v Števerjanu, odprtje obnovljene občinske stavbe, gostovanje dramske skupine SKPD »F. B. Sedej« na Koroškem, razstava Mirka Maraža, novi grobovi, fotografski natečaj Briškega fotokluba, izvedba Mrakovega »Procesa« in še nekaj obvestil. Za zaključek pa najdemo še poročilo o pripravah na bližnji XI. festival domače glasbe. - jk

Odgovor na neko pismo

»očetov in mater«

Na vaše pismo nekaj pojasnil:

1. Za odrasle otroke ne odgovarjajo več starši, temveč otroci sami. Če odrasli otroci zaidejo na stranpota, ni s tem rečeno, da niso doma dobili dobre vzgoje. Priča izgubljeni sin iz evangelija. Zato »Ne sodite, da ne boste sojeni.«

2. Imena darovalcev za Katoliški dom so bila sproti objavljena v Katoliškem glasu. Računamo pa, da bodo tudi skupno objavljena v knjigi, morda že prihodnje leto ob 20-letnici Katoliškega doma.

3. Katoliški dom so res pomagali zgraditi katoliški Slovenci, to pa ne pomeni, da bi si ga iz matične domovine ne smeli ogledati, saj ne smemo biti kot Judje, ki drugih niso pustili v svoj tempelj.

4. Dijaki ob zaključni prireditvi v Katoliškem domu niso peli partizanskih pesmi, temveč so podali izbor partizanske lirike. O tem izboru smo pa v Katoliškem glasu že povedali svoje mnenje. Upravni odbor Katoliškega doma je pri tem mnenja, da je prav, če je dvorana odprta slovenskim šolam.

5. Potem omenjate stavko na slovenskih šolah 29. maja za avtonomijo slovenske šole. Vi pišete: »To se pravi, da jo bodo vodili titovski komunisti.« Omenjene stavke na gorških šolah ni bilo, ker je vlada prej odstopila. Za avtonomijo slovenske šole se pa borimo vsi Slovenci z morda kako redko izjemo, kot je videti iz vašega pisma. Borimo se pa zaradi tega, ker je to naša pravica in ker upamo, da bo avtonomna slovenska šola bolj uspevala. Vodili pa jo bodo izvoljeni slovenski zastopniki, če do te avtonomije pride, kot upamo. Zakaj bi to morali biti ravno »titovski komunisti«? Doslej so v šolskih odborih vsi Slovenci skupno in složno nastopali za pravice slovenske šole. To daje upanje tudi za bodočnost.

OBVESTILA

SMREKK v Gorici vabi na srečanje s pesnikom Borisom Pangercom, ki bo predstavil svojo zbirko pesmi »In legla je tišina - E scese il silenzio«. Sodelujejo Zora Tavčar-Rebula, Jolka Milič in Tržaški oktet. Srečanje bo v četrtek 4. junija ob 21. uri v mali dvorani Katoliškega doma.

Župnijska glasbena šola v Doberdolu priredi v soboto 6. junija ob 19.30 v župnijski dvorani javni nastop svojih gojencev. Vabljeni starši in prijatelji mladine.

Za Slovence, ki živijo v Ronkah in okolici bo sv. maša v domačem jeziku z ljudskim petjem v cerkvi sv. Lovrenca na binkoštno nedeljo 7. junija ob 9.30, ker ob 11.30 cerkev ni prosta zaradi birme.

ACM Gorica vabi na ekumensko mašo, ki bo v Zavodu sv. Družine v Gorici v ponedeljek 8. junija ob 17. uri.

Seja Združenja cerkvenih pevskih zborov bo v ponedeljek 8. junija ob 21. uri v Katoliškem domu.

Birma v slovenskem jeziku bo v Trstu v nedeljo 14. junija v župnijski cerkvi sv. Vincencija ob 17. uri.

Slovenci iz Milana in okolice so lepo vabljeni k sv. maši v domačem jeziku, ki jo bo zanje daroval dr. Oskar Simičič iz Gorice v nedeljo 14. junija ob 16. uri v cerkvi sv. Tomaža v Milanu. Vhod je z ulice San Tommaso 2 (Casa del clero). To je zadnji shod pred poletnim premorom.

Zaključek šolskega leta 1980/81 za vse vrste šol bo v sredo 17. junija. Takoj naslednji dan se začne razredni izpiti.

14. redni občni zbor NSK v Trstu, ul. sv. Frančiška 20/I bo v četrtek 18. junija ob 18. uri v prvem in ob 18.30 v drugem sklicanju v čitalnici knjižnice.

Duhovne vaje za slovenske duhovnike bodo v hiši »Le Beatitude« v Trstu 1., 2. in 3. septembra. Vodil jih bo škof Alojzij Ambrožič iz Toronta (Kanada).

Listnica uredništva

S tržaškega Krasa smo dobili »Sonetni venec« s prošnjo, naj ga objavimo. Avtorju sporočamo, da venca ne moremo objaviti zato, ker nismo literarni list. Če objavimo kdaj kako pesem, je to le izjemoma. Za literaturo imamo literarne revije v zamejstvu in v Sloveniji.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Franc Sivec, Zabnice 8.000; Olga Fajt, Sovodnje 20.000; Vera in Lojze Nose, ZDA 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob zlati maši g. Stefana Tonklija 192.000 lir in 110.000 din; Tončka Pirih 100.000 lir.

Ob 50-letnici smrti sestre Vere in 15-letnici smrti mame Alojzije daruje Ljubka Sorli za Katoliški glas in za Zavod sv. Družine po 50.000 lir.

Za cerkev v Sv. Križu pri Trstu: družina Sirk 30.000 in družina Košuta (Devanarjevij) 25.000 lir namesto cvetja na grob pok. Davida Sirk.

Za Marijin dom v Rojanu: G. Z. za obletnico mamine smrti 20.000; M. K. ob obletnici moževe smrti 10.000; družina Siviz 10.000; Antonija Malič 10.000 lir.

V spomin na sina Milkota: Ivanka Dolenc za openski cerkveni zbor 15.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 7. do 13. junija 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »O čarovnici iz Brezovega gozda«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Satirični kabaret. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Kozmetika in dobro počutje. 10.10 Koncert. 11.35 Zimzelene melodije. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 Boris Pahor: »Spopad s pomladjo«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasba. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Marijine božje poti v naši deželi. 10.10 Komorna glasba. 14.10 Odraslim prepovedano! 16.00 Mladi pisci. 16.15 Romantični trenutek. 16.30 Rezervirano... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 17.55 Joško Lukeš ob 35-letnici igranja.

Sreda: 8.10 Svetovni dogodki v začetku stoletja. 10.10 Koncert. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Boris Pahor: »Spopad s pomladjo. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; Primorska poje.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 10.10 Simfonična glasba. 12.00 Iz sveta gledališke umetnosti. 12.40 Melodije od vsepovsod. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Deset abonmajskega sezona GM. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Kulturne rubrike naših tednikov.

Petek: 8.10 Mednarodno leto invalidov. 10.10 Operna glasba. 11.35 Zimzelene melodije. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Srečanje pevskega zborov v Fiumicellu. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 Boris Pahor: Spopad s pomladjo. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Satirični kabaret. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nastopi gojencev GM. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slov. imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Sto let telovadbe. 10.10 Koncert. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.00 »Up naj vam bo zvest prijatelj, maestro!« 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na goriškem valu. 18.00 Rade Pregarc: »Sagra«, veseloigra.

V STANDREŽU se nadaljuje

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Sobota 6. junija: Plesna zabava

Nedelja 7. junija: Ob 19. uri nagrajevanje ex-tempore. Sledi nastop mešanega zbora »Hrast« iz Doberdoba, zbora Rupa-Peč in moškega zbora Štmaver. Člani PD Štandrež uprizorijo veseloigro

»PODLAGA ZAKONSKE SREČE«

v režiji M. Štrukelj. Sledi ples. Na voljo odlični šparglji, domača jedača in pijača.

Za cerkev v Novi Gorici: J. K., Sovodnje v počastitev spomina Maričke Petejan 10.000 lir.

N. N., Podgora: za Katoliški glas 5.000, za Alojzijevišče in za lačne po svetu po 20.000 in za cerkev na Sv. gori 15.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V četrtek 11. junija ob 20.30

bo v Katoliškem domu

JAVNI NASTOP

gojencev glasbene šole SKPD »Mirko Filej« v Gorici.